وقت نماز عشا این است، اگر بر امتم دشوار نمی بود.

شبی رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز عشاء را به تأخیر انداخت - به این نماز عتمه نیز گفته می شود - و از خانه بیرون نیامد تا اینکه عمر بن خطاب او را صدا زد و گفت: زنان و کودکان خوابیدند - و در روایتی آمده است: تا اینکه بیشتر شب گذشت -. آنگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم از خانه بیرون آمد و خطاب به اهل مسجد فرمود: «مَا يَنْتَظِرُهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الأَرْضِ غَيْرَكُمْ»: «هیچیک از اهل زمین جز شما، منتظر این نماز نیست»؛ و در روایتی آمده است: «إِنَّهُ لَوَقْتُهَا، لَوْلاَ أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي»: «وقت نماز عشا این است، اگر بر امتم دشوار نمی بود». و در روایتی آمده است: «لولا أن يُشَقَّ على أمتي»: «اگر بر امتم دشوار نمی شد». و این مربوط به پیش از انتشار اسلام در بین مردم بود. ابن شهاب برای من ذکر نمود که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: شایسته نبود به رسول الله صلی الله علیه وسلم برای رفتن به نماز اصرار و پافشاری نمایید. و این مربوط به زمانی بود که عمر بن خطاب با صدای بلند صدا زد.

[صحیح است] [به روایت مسلم]

رسول الله صلی الله علیه وسلم در این حدیث، وقت بهتر و برتر نماز عشاء را بیان می دارد که عبارت است از بخش آخر یک سوم ابتدایی شب؛ اما ایشان همیشه نماز عشاء را در این وقت نمی خواند تا اینگونه به امتش رحم نماید و مبادا امتش دچار سخت و مشقت شوند.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/10600